

ΕΛΑΤΤΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ ΑΙ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΒΑΛΑΩΡΑ
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἐγεννῶντο ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ 200.000 ζῶντα βρέφη κατ' ἔτος, ἐνῶ σήμερον μόλις φθάνουν τὰ 150.000, καίτοι ὁ πληθυσμὸς εἶναι τώρα μεγαλύτερος κατὰ 25 %. Χίλιαι μητέρες τῆς ἀναπαραγωγικῆς ἡλικίας ἔφερον τότε εἰς τὸν κόσμον 3.800 ἐν συνόλῳ βρέφη, ἐνῶ τώρα γεννοῦν μόνον 2.200. Προβαλλόμεναι εἰς τὸ μέλλον, αἱ ἐνδείξεις αὐταὶ καθίστανται ἐκτάκτως δυσοίωνοι. Χίλιαι μητέρες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄφηνον, διὰ τὴν ἐπομένην γενεάν, 1360 μῆτερας, ἐνῶ σήμερον ἀφήνουν εἰς τὴν θέσιν των 925. Τὸ τραγικὸν δὲ συμπέρασμα εἶναι ὅτι, ἐὰν συνεχισθῇ ἡ κατάστασις αὐτή, ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας μας θὰ γίνεταί μικρότερος μὲ τὴν ἀπόδοσιν τῶν δεκαετιῶν, καθ' ὃν χρόνον ὅλοι οἱ γύρω μας λαοὶ θὰ αὐξάνωνται μὲ ταχὺν μᾶλλον ρυθμὸν. Καὶ προβάλλει τὸ ἀμείλικτον ἐρώτημα: πῶς διεμορφώθη ἡ κατάστασις αὐτή καὶ κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ;

Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρῶτον σκέλος τοῦ ἐρωτήματος ἀνεξήτησε τὸ Πανεπιστημιακὸν Γραφεῖον Δημογραφικῶν Ἐρευνῶν εἰς μίαν ἐκτεταμένην ἔρθευαν, ἡ ὁποία μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Κινητῶν Ἱατρειῶν τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. διηρένησεν ἐπὶ διετίαν τὰ περισσότερα διαμερίσματα τῆς Ἑλλάδος. Συνεκεντρώθησαν πολλαὶ χιλιάδες δελτίων, εἰς τὰ ὁποῖα κατεγράφετο δλόκληρος ἡ ἀναπαραγωγικὴ ἱστορία τῶν ἑξετασθεισῶν οἰκογενειῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς ὑπαίθρου χώρας, μὲ τὰ κάτωθι γενικὰ συμπεράσματα.

Δύο ἀρχικαὶ διαπιστώσεις δίδουν τὸν τόνον τῆς ἐπελθούσης ἀλλαγῆς. Αἱ σύγχρονοι μητέρες τῆς Ἑλλάδος σταματοῦν σχεδὸν τὴν τεχνολογίαν μετὰ τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ περιῶν ἀρνοῦνται νὰ φέρουν εἰς τὸν κόσμον περισσότερα ἀπὸ τρία ἢ, τὸ πολὺ, τέσσαρα ἐν συνόλῳ παιδιὰ. Εἶναι βεβαίως αἱ σημεριναὶ Ἑλληνίδες περισσότερον μορφωμέναι ἢ ἄλλοτε καὶ ὑπανδρεύονται εἰς μεγαλύτεραν ἡλικίαν, δι' αὐτὸ ἄλλωστε ἀπέκτησαν νέαν νοοτροπίαν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ τελικοῦ μεγέθους τῆς οἰκογενείας των. Εἰς τὸ ἐρώτημα πόσα παιδιὰ θὰ ἤθελαν νὰ ἔχουν ἐὰν ἤρχιζαν τώρα τὸν ἕγγαμον βίον των, αἱ μητέρες τῶν ἐπαρχιῶν ἀπῆντησαν μὲ τὸν μέσον ὄρον 2,9 καὶ αἱ μητέρες τῶν πόλεων μὲ 2,6 παιδιὰ. Ἡ

πλέον τυπική απάντησις ἐπ' αὐτοῦ ἦτο, δύο ἀγόρια καὶ ἓνα κορίτσι εἰς τὰς ἀγορ-
 τικὰς οἰκογενείας καὶ ἀνὰ ἓν εἰς τὰς ἀστικάς. Ὡς δικαιολογητικὸν δὲ τῆς ἐπι-
 θυμίας των αὐτῆς ἔδιδον ὅτι θέλουν ὀλιγώτερα παιδιὰ διὰ τὰ δύνανται τὰ
 μορφῶνουν περισσότερον καὶ τὰ τὰ κληροδοτοῦν μὲ ἓνα καλύτερον ἀπὸ τὸ ἰδικόν
 των βιοτικὸν ἐπίπεδον, χωρὶς τὴν κατάραν τῆς μεταναστεύσεως, λόγῳ τῆς
 παρουσίας ἀνεχείας των.

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ εἶναι, ἐκ πρώτης ὄψεως, ὑγιῆς καὶ φανερόναι τὴν ὀρι-
 μότητα σκέψεως τῶν συγχρόνων οἰκογενειαρχῶν. Ἀναχρονιστικὸς ὅμως καὶ ἐπι-
 κίνδυνος εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐπιχειρεῖται ὁ περιορισμὸς τῶν ἀνεπιθυ-
 μῶν γεννήσεων. Εἰς τὸ ἐρώτημα ἐὰν καὶ τί ἔκαμαν μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν
 σκοπὸν αὐτόν, 80 % τῶν μητέρων τῆς ὑπαίθρου καὶ ἄνω τῶν 90 % τῶν μητέρων
 τῶν πόλεων, ὡμολόγησαν ὅτι δοκιμάζουν ἀλληλοδιαδόχως διάφορα μέτρα διὰ
 ν' ἀποφύγουν τὴν σύλληψιν καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ, διὰ ν' ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὸ ἀνεπιθυ-
 μητον κῆμα, πρὶν τοῦτο καταλήξῃ εἰς φυσιολογικὸν τοκετόν. Ἡ μέσῳ τῶν
 γραμμῶν ἔνδειξις εἶναι ὅτι τὰ νεαρὰ τουλάχιστον ζεύγη εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν
 ἐπιχειροῦν σήμερον τὸν ἔλεγχον τῶν γεννήσεων, εἰς ἀναλογίαν πλησιάζουσας
 τὸ 100 %.

Ἄλλὰ ποῖα εἶναι τὰ μέτρα ποὺ χρησιμοποιοῦν; Αἱ ἀπαντήσεις ἐδῶ δὲν
 φαίνεται νὰ ἔχουν τὴν ἰδίαν ἀξιοπιστίαν μὲ τὰς προηγουμένας. Εἶναι γνωστὸν
 ὅτι ἡ ἐσκεμμένη διακοπὴ τῆς κυήσεως ἀποτελεῖ νομικῶς κολάσιμον πράξιν, καὶ
 ὅτι ἡ ἱατρικὴ συμβουλή καὶ ἡ παροχὴ μέσων διὰ τὴν ἀποφυγὴν τυχόν ἀνεπιθυ-
 μήτου ἐγκυμοσύνης ἀπαγορεύονται ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἀπληροφόρητοι συνεπῶς καὶ
 ἀβοηθήτοι, οἱ σημερινοὶ γονεῖς καταφεύγουν εἰς τὴν πρόωρον καὶ πρὸ τῆς ἐκ-
 σπερματώσεως διακοπὴν τῆς συννευρέσεως (67 %), εἰς τὴν χρῆσιν ἐλαστικοῦ (20 %),
 εἰς ἄλλα ἀντισυλληπτικὰ μέτρα (7 %) καὶ τέλος εἰς τὴν τεχνητὴν ἔκτρωσιν (6 %).
 Αἱ ἀναλογίαι αὐταὶ ἀφοροῦν τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπαρχιῶν, ἐνῶ εἰς τὰς πόλεις
 αἱ ἀντίστοιχοι ἀναλογίαι ἀνέρχονται εἰς 42 %, 33 %, 10 % καὶ 15 %.

Ἄλλ' ὅπως εἶναι γνωστόν, μόνον ἡ προκλητὴ ἔκτρωσις ἐπιτυγχάνει ἀσφα-
 λῶς τὸ ἐπιζητούμενον ἀποτέλεσμα. Ἡ πρόωρος διακοπὴ τῆς συννευρέσεως, τὸ
 ἐλαστικόν, ἡ μεμβράνα, ἡ συννεύρεσις κατὰ τὴν «ἀγονον» περίοδον τοῦ καταμη-
 νίου κύκλου κλπ., μικρὰν ἢ ἐλαχίστην ἐγγύησιν παρέχουν, διότι μία καὶ μόνη
 ἀπροσεξία κατ' ἔτος ἀρκεῖ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν προσάθειαν μακρῶν μηνῶν. Ἄλλ'
 ὅπως εἶδαμε εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ γονιμότης τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐλέγχεται ἀποτελε-
 σματικῶς, ἀφοῦ αἱ γεννήσεις ἠλαττώθησαν τόσον δυσσιωπῶς. Πρέπει συνεπῶς
 νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ μικρὰ παρ' ἡμῖν γεννητικότητα ὀφείλεται, κατὰ πρῶτον
 λόγον, εἰς τὰς ἐκτρώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐν τοσούτῳ καταδικάζονται, καὶ δικαίως, ἀπὸ
 τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν Νόμον καὶ ἀπὸ τὴν κοινὴν συνείδησιν.

Πῶς λοιπὸν πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ τὸ σοβαρὸν αὐτὸ πρόβλημα; Μόνον
 ἐὰν ἀναγνωρίσωμεν εὐθαρσῶς καὶ τιμίως τὴν ὑπαρξίν του καὶ ἐργασθῶμεν συ-
 στηματικῶς διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν του. Οἱ Ἕλληνες σήμερον,
 ἀδιάφορον ἐὰν ζοῦν εἰς χωρία ἢ πόλεις, θέλουν καὶ ἐπιζητοῦν τὸν προγραμματι-
 σμὸν τῆς οἰκογενείας των, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον αὐτὸ αἴτημα εὐρίσκουν κωφὸν καὶ
 πολέμιον τὸ ἐπίσημον Κράτος. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των καταφεύγουν εἰς παρανό-

μους ἐκτρώσεις, κάθε μία ἀπὸ τὰς ὁποίας δημιουργεῖ αἴσθημα ἐνοχῆς εἰς τοὺς συνυπευθύνους γονεῖς, τὴν μαῖαν ἢ τὸν ἰατρόν, διακινδυνεύει τὴν υἰείαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς γυναικός, ἢ ὁποία πολλάκις μεταπίπτει εἰς μόνιμον στείρωσιν, ἀπομυζᾷ τὰς μικρὰς οἰκονομίας τῆς οἰκογενείας καὶ ζημιώνει ἐπιφόβως τὴν βιολογικὴν ρώμην ὀλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐὰν ἐπιτραπῇ ἢ κατάλληλος υἰειονομικὴ διαφώτισις, ἐὰν δημιουργηθοῦν ἀρκετοὶ κατὰ τόπους συμβουλευτικοὶ Σταθμοὶ Μητρότητος, ὅπου νὰ προσφεύγουν ἀφόβως τὰ νεαρὰ ζεύγη καὶ νὰ λαμβάνουν ἐπιστημονικὰς ὁδηγίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀμηχανίας των, τότε ἡ πληγὴ τῶν παρανόμων ἐκτρώσεων θὰ μειωθῇ μέχρι ἐξαφανίσεως καὶ θ' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος γεννήσεων, ὥστε ἡ ἀναπαραγωγικότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ ἐπανέυρη τὰ ὑπὸ τῆς ἱστορίας του διαγραφόμενα φυσιολογικὰ ἐπίπεδα δημογραφικῆς ἀναπτύξεως.